

ආදර්ශවත් නායකත්වය

අතිතයේ බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ කෙනකු රාජ්‍යය කරන කල්හි අප මහබෝසනාණේ වෙළඳ කුලයෙක උපත ලැබූහ. වැඩි වියට පත් එතුමෝ සාත්ත්‍ය නායකයකු ලෙස ගැල් පන්සියයකට නායකත්වය දෙමින් වෙළඳ කටයුතුවල තිරත විහ. එතුමාට මිතුරෙක් විය. ඔහු නුවණීන් අඩු ය; උපායකිලි නොවේ; අදක්ෂ ය. එක් කාලයක බෝසත් වෙළඳ නායකතුමා ගැල් පන්සියයක බඩු පුරවාගෙන වෙළඳාමේ යාමට සූදානම් විය. නුවණ මද පුද්ගලයා ද ගැල් පන්සියයක බඩු පුරවාගෙන එක මාරුයේ ම වෙළඳාමේ යාමට සූදානම් විය. එවිට බෝසත්තුමා මේ නුවණ නැති වෙළඳ නායකයාත් මා සමග යාමට සූදානම් වුව ද ගැල් දාහක් ගමන් කරන්නට මෙය සුදුසු මාරුයක් නොවේ. එසේ ම ගමන් කරන මිනිසුන්ට දර හා ජලය ද, ගැල් අදින ගවයන්ට තණකොල ද සපයා ගැනීමට අසීරු වෙයි. මේ නිසා ඔහු හෝ මා හෝ පළමු ව යා යුතු යැයි සිතා ඒ අනුවණ ගැල් නායකයා කැඳවා “අප දෙදෙනාට ම එක වර ගමන් කළ නොහැකි ය. පළමු ව යන්නේ ඔබ ද මම ද” යි විමසුවේ ය. එවිට අනුවණ ගැල් නායකයා මෙසේ සිතී ය. තමා පළමු ව ගිය කල්හි බොහෝ ලාභ ප්‍රයෝගන වන්නේ ය. කරත්ත රෝදවලින් හැරුණු වල සහිත මාරුග නැත. කරත්ත අදිනා ගොනුන්ට ද හොඳ තණකොල කැමට පුළුවන. මිනිසුන්ට ද කිසිවෙකු නොකැඩු හොඳ පලා ආදිය ලැබෙන්නේ ය. ඉතා පිරිසිදු ජලය ද ලබා ගත හැකි වන්නේ ය. තමාට කැමැති පරිදි මිල ගණන්වලට බඩු විකුණාගත හැකි වන්නේ ය. එසේ සිතා “මිතුය මම පළමු ව යන්නම්,” යැයි බෝසතුන්ට ප්‍රකාශ කළේ ය.

බෝසත්තුමා ද පසු ව යාමෙන් බොහෝ ප්‍රයෝගන අත්වන බව දැන මෙසේ සිතී ය. පළමු ව ගමන් ගන්නේ මාරුයේ දුරටුවල තැන් පිළිසකර කරති. ඔවුන් සකස් කළ මග මට ගමන් කළ හැකි ය. පළමු ව ගියහොත්

මෙරු තණකොල ගවයන්ට කැමට සිදුවෙයි. වරක් කෑ පසු නැවත එන ලපටි තණකොල මගේ ගවයන්ට කැමට හැකි වේවි. එසේ ම පලමු ව යන්නන් පලා කොල කඩාගත් පසු නැවත දුල දමන ලපටි පලා අපගේ මිනිසුන්ට අනුහව කිරීමට හැකි වන්නේ ය. පලමු ව යන අය පැන් නොමැති වූ විට ලිං කපති. ඔවුන් කැපු ලිංවලින් අපට ද පැන් බේමට හැකි වන්නේ ය. ඔවුන් ඉහළ මිල ගණන් නියම කර බඩු විකුණා ඇතොත් මම ද පසු ව ගොස් ඔවුන් නියම කර ඇති මිලට බඩු විකුණන්නෙමි. මෙසේ පසු ව ගමන් කිරීමේ ප්‍රයෝගන පිළිබඳ ව සිතු බෝසතාණේ මිතුරු ගැල් නායකයා අමතා, ‘මිල පලමු ව යන්නැ’ යි කිහි. එවිට නුවණ නැති ගැල් නායකයා සතුවූ ව අහාර පාන, ජලය, දර ආදිය ගැල්වලට පටවා ගත්තේ ය. නියමිත පරිදි ගමන් ඇරඹිණි. සාත්ත්ව නායකයා මග පෙන්වමින් ඉදිරියෙන් ම ගියේ ය. මිනිස් වාසය පසු කළ පිරිස කාන්තාරයකට පිවිසියහ. හැට යොදුනක් වූ කාන්තාරයේ අඩක් පමණ තරණය කර සිටින අතරතුර එම කාන්තාරයට අරක් ගත් එක්තරා යක්ෂයෙක් ඔවුන් කරා පැමිණියේ ය. යක්ෂ තෙමේ ගැල්කරුවන් හා ගොනුන් මරා කන්නෙමැ යි සිතා එක්තරා උපායක් යෙදි ය. හෙතෙම කාන්තාර මාර්ගයේ ඉදිරියෙන් මහ වැසි වස්නා බව මවා පෙන්නුම් කළේ ය.

කාන්තාරයට හිටි හැටියේ ඇද හැලුණු ඒ වර්ෂාව ඉතා දූඩ් විය. පොලොව සාරවත් වෙයි. වැවි පොකුණු දියෙන් පිරි ඉතිරි යයි. තෙඟීම් මානෙල් මල් පිපෙයි. මිනිස්සු මධ්‍යිහි එරෙමින් ගමන් කරති. යක්ෂයා වෙළඳුන්ට මවා පෙන්වුයේ මෙවන් දරුනයකි. තෙත බරිත වූ ඇඳුම් ඇදගත් මිනිස්සු දිය හා මඩ වගුරවමින් මඩ තැවරුණු රියකින් ගමන් කරති.

සාත්ත්‍ය නායක තෙමේ මේ පිරිසගෙන් මග තොරතුරු විමසී ය. යක්ෂයා වෙළඳුන් අමතා ඉදිරියෙහි මහ වැසි වස්නා බව විස්තර කළේ ය. ඒ අසා හෙතෙම බෙහෙවින් සතුවට පත් විය. ඉදිරියෙහි ජලය තිබිය දී දිය බඳුන් රැගෙන යා යුතු තැනැ යි ඔහු සිති ය. මෙතෙක් රැගෙන ආ ජලය ඉවත දමා බර අඩු කරගෙන පහසුවෙන් ගැල් පැදිවීමට හෙතෙම තීරණය කළේ ය.

එහෙත් සිදු වූයේ අනෙකකි. ඉදිරියේ වැසි නොලැබිණ. දිය ස්වල්ප මාත්‍රයකුදු නොවේ ය. දිය පිපාසයෙන් පිඩිත වූ මිනිසුදු ද ගොන්නු ද තැන් තැන්වල පිබාවට පත් ව ඇද වැටුණහ. මැදියම් රයේ පැමිණී යක්ෂයෝ ඒ මිනිසුන් හා ගවයන් මරා මස් අනුහව කළහ.

දින කිහිපයක් ගෙවී ගියේ ය. නුවණුති බේසත් වෙළඳන්දා ගමනට සුරසීණි. ඔහු වඩාත් කළේපනාකාරී ව ගමන සැලසුම් කළේ ය. කාන්තාරයක් භරහා යන ගමනේ දී ජලය තීරණාත්මක සාධකය වෙයි. හෙතෙම ජල පරිහරණයේ දී බෙහෙවින් පරිස්සම් වීමට සැලකිලිමත් විය; ගමනට සැහෙන තරමට ජලය ගැල්වලට පුරවා ගත්තේ ය. තම වෙළඳ කණ්ඩායම කැදවා තම ආරක්ෂාව පිණිස විශේෂයෙන් සිත තබාගත යුතු කරුණු වෙත සියල්ලන්ගේ ම අවධානය යොමු කරවේ ය.

“මා නොව්වාරා පැන් පතක් පමණකුදු නිකරුණේ ප්‍රයෝගනයට නොගනුව. මේ කතර මග විෂ වෘක්ෂ ඇත. එහෙයින් පෙර නොකැ විරු එලයක්, කොළයක්, මලක්, පලා වර්ගයක් මා නොව්වාරා නොකව,” යනුවෙන් හෙතෙම අවවාද කළේ ය.

වෙළන්දේ ගමනට පිටත් වූහ. ගම්බිම කෙත්වතු පසුකොට ඔවුහු කාන්තාර මධ්‍යයට පැමිණියහ. වෙළඳුන් රවවා සිය වසගයට ගැනීමට සිතු යක්ෂයෝ මහ වැසි වස්නා ප්‍රදේශයක් පසු කොට එන පිරිසක් මෙන් තෙත් වූ වස්තාදිය ඇති ව යළිත් වෙළඳුන් ඉදිරියට ආහ. වෙළඳුන් ඉදිරියේ වැසි වස්නා අයුරු විස්තර කළහ. එහෙත් වෙළඳ නායකයා ඔවුන් කි දේ නොපිළිගත්තේ ය.

සාත්ත්‍ය නායකයා “පැන් දුටු තැනක දී පැන් දමාපියා, ගැල් සැහැල්පු කොට යමිහ, ” යි දැඩි අධිජ්‍යානයෙන් ප්‍රකාශ කළේ ය. වෙළඳ පිරිස සාත්ත්‍ය නායකයාගේ අදහසට එකග වූහ. යක්ෂයෝ ආ මගම ආපසු ගියහ. තැවත වෙළඳ පිරිස කැදවු සාත්ත්‍ය නායකයා,

“තොප විසින් මේ කාන්තාරයෙහි විලක්වත් පොකුණක්වත් ඇතැයි කිසි කෙනකුගෙන් අසා තිබේ ද?” යනුවෙන් විවාලේ ය.
“ස්වාමීනි, එසේ අසා නැත්තේමු.”

“මේ නිල් වූ වන රෝදින් එපිට වැසි වස්තේ යැයි සමහර කෙනෙක් කිවුහ. වැසි සුළුග නම් කොතෙක් තැන් හමා ද?”
“ස්වාමීනි, යොදුනක් පමණ තැන් හමන්තේ වේදා” ය ඔවුහු පිළිතුරු දුන්හ.
“එසේ නම් තොප හැම දෙනා අතුරින් එක් අයෙකුගේ හෝ වැසි සහිත සුළුගක් ඇගේ වැදුණේ ද?”
“නැත ස්වාමීනි,” ය ඔවුහු පිළිතුරු දුන්හ.

“විදුලිය කොතෙක් දුරට පෙනේ ද?” ය නැවත ගැල් නායකයා විමසී ය.
“සතර පස් යොදුනක් දුරට පෙනේ” යැයි පිරිස කිවුහ.
“තොපගෙන් කිසිවෙක් එවැනි විදුලි ආලේකයක් දුටුවේ ද?”
“නැත ස්වාමීනි, එවැනි ආලේකයක් තුදුවුම්හ” ය ඔවුහු කිහ.

“ගෙරවිලි හඩ කොතෙක් දුරට ඇසෙන්නේ ද?” ය විමසු විට යොදුනක් පමණ දුර ඇසෙන බව ඔවුහු කිහ.
“තොප අතුරින් කිසිවකුට එවැනි ගෙරවිලි ගබ්ධයක් ඇසුණේ ද?” ය විවාලේ ය.
“නැත ස්වාමීනි, එවැනි ගෙරවිලි හඩක් නොඇසුණේ ය” ය පිරිස කිහ.

එවිට බෝසතාණේ “පින්වතුනි, මොවුහු මිනිස්සු නොවෙති; යක්ෂයෝ ය. මොවුන් අප ගෙන යන ජලය ඉවත් කර අපට දුර්වල කොට මරා කැමට පැමිණී යක්ෂයන් පිරිසකි. අපට පෙර ගිය ගැල් නායකයා උපාය දුන්නේ නැත. ස්ථීර වශයෙන් ම ඔහු රවතා ජලය ඉවත් කරවා පීඩාවට පත්කොට මරා කන්නට ඇති. බඩු පිරුව් ගැල් අපට දැක ගන්නට හැකි වේවි. ඒ නිසා ජල බිඳක්වත් ඉවත නොදාමා ඉක්මනට ගැල් පදච්චන්නැ’යි උපදෙස් දුන්හ.

ගැල් කණ්ඩායම ඉදිරියට යදී බඩු පුරවන ලද ගැල් පන්සියය හා යක්ෂයින් විසින් කා දමන ලද මිනිසුන්ගේ හා ගවයින්ගේ ඇටකටු දක ගැල් නතර කොට ගොනුන් ලිහා ගැල් වළල්ලක් සේ රඳවනු ලැබිණ. කදවුරු බැඳ වේලාසනින් ම ගවයින්ට තණකොළ කවා මිනිසුන්ට බත් කැමට නියම කර මිනිසුන් මැදිවන සේ ගොනුන් වටෝට ම තැබිණ. මිනිසුන්ට නිදා ගැනීමට සලස්වා ගක්තිමත් පුද්ගලයන්ට කඩු මූගුරු ආදිය අතට දී රාත්‍රිය මුඩ්ල්ලේ ම ආරක්ෂාව සලස්වන ලදී.

මුවහු දෙවැනි දින උදාසන ම ගවයින්ට තණකොළ කැමට දී තම පරණ ගැල් ඉවත්කර කළින් පැමිණී කණ්ඩායමේ ගක්තිමත් ගැල් ඒ වෙනුවට යොදා ගත්හ. අගයෙන් අඩු හාංචි ඉවත් කර අගය වැඩි වටිනා බඩු කරත්තවලට දමා ගත්තේය. මිනිස් වාසයට පැමිණී මුවහු රිසි සේ මිල නියම කොට බඩු විකුණා සමඟ්ධියට පත් වුහ.

මෙම ජාතක කරා වස්තුවෙන් වෙළඳ කණ්ඩායම් නායක වරිත දෙකක් පිළිබැඳු වේ. අනුවණකමින් තීන්දු තීරණ ගත් නායකයාත්, දුර දක්නා නුවණීන් කටයුතු කළ නායකයාත් ඒ වරිත දෙකයි. අදාළ සාත්ත්‍ර නායකයා ගත් ක්ෂණික තීරණ නිසා ඒ වෙළඳ කණ්ඩායම විනායෙට පත් විය. තමුත් දුර දක්නා උපායකීලි නුවණීන් යුතු අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේගේ වෙළඳ කණ්ඩායම ජීවිත ද බෙරා ගනීමින් සමඟ්ධිමත් වෙළඳුන් බවට පත් වුහ.

මෙම කරා ප්‍රවතින් අපට වරිතායනය කර ගත හැකි නායකත්ව ගුණාංග රසක් ඇත. ඒවායින් කිහිපයක් පහත සඳහන් වේ.

- දුර දක්නා නුවණීන් යුත්ත බව
- පුරව සූදානාම හා සැලසුම් සහගත බව
- ඉවසිලිමත් හා විමසිලිමත් බව
- අනුගාමිකයන්ට පිළිගත හැකි විශ්වාසදායක අයකු වීම
- සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමේ හැකියාව
- නිවැරදි තීරණ ගැනීම
- නොවිය ව ත්‍රියා කිරීම
- සංවිධාන ගක්තියෙන් යුතු වීම
- අනුගාමිකයන්ගේ ආරක්ෂාව සැලසීම
- වගකීමෙන් හා වගවීමෙන් යුත්ත බව

එසමයෙහි නුවණැති සාත්ත්‍ර නායකයා ව ඉපිද සිටියේ සමඟ සම්බුද්‍රජාණන් වහන්සේ ය. පළමු ව ගොස්, අපරික්ෂාකාරී වීම නිසා විනාශ මූධයට පැමිණියේ දෙවිදත් තෙරුන් ය. මෙම කතා පුවත එන්නේ පන්සිය පනස් ජාතක පොත් වහන්සේට ඇතුළත් අපන්ණක ජාතකයෙහි ය.

සාරාංශය

★ අදාළ වෙළඳ නායකයුගේ ක්‍රියා කලාපය නිසා විනාශ මූධයට පත් වෙළඳ කණ්ඩායමක් හා නායකයා ඇෂානවන්ත ව කටයුතු කිරීමෙන් සමඟින් පත් වූ වෙළඳ කණ්ඩායමක් පිළිබඳ ව අපන්ණක ජාතක කථාවෙන් විස්තර වේ.

★ මෙම කතා පුවත ඇසුරින් සැලසුම් සහගත බව, සූදානම, දුර දක්නා නුවණ, තම පිරිස සමග තිරන්තර සංවාද තුළින් අරමුණු කරා යාම, පිරිස් කළමනාකරණය, විමසිලිමත් බව, තිවැරදි ම තිරණ ගැනීම, එඩිතර බව, සූහදිඹි බව ආදි නායකත්ව ගුණාංග රෝක් අපට ජීවිතාදරු කර ගත හැකි ය.

ක්‍රියාකාරකම

1. ශිෂ්‍ය නායක නායිකාවන්ට හා පන්ති නායක නායිකාවන්ට මෙම කථා පුවතින් එක් කරගත හැකි ජීවිතාදරු පහක් ලියන්න.
2. අපන්ණක ජාතකයේ පළමු ජීවිතාදරු පෙනෙනා ගෙලියෙන් සංශෝධනයනා කරන්න.

පැවරුම

අපන්තක ජාතකය ඇසුරින් කෙටි තාට්‍ය පිටපතක් සකස් කර
රග දක්වන්න.